Lietas Nr. A420172515
Lietas arhīva Nr. A42-01725-15/14

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2015.gada 30.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Līga Hāzenfuse,

piedaloties pieteicēja /pers. D/ pārstāvim /pers. E/,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim /pers. F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. D/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 2.februāra lēmuma Nr.22.10/L-4001 atcelšanu daļā par iemaksai budžetā noteikto IIN 1999,45 *euro*, soda naudu 599,84 *euro* un nokavējuma naudu 866,76 *euro*.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvalde no 2014.gada 14.februāra līdz 14.maijam veica /pers. D/ daļēju iedzīvotāja ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par 2011.gada ienākumu no kapitāla pieauguma, kas gūts no nekustamā īpašuma /adrese A/ atsavināšanas.

Auditā konstatēts, ka /pers. D/ 2011.gada augustā atsavināja nekustamo īpašumu, kas bijis nodokļu maksātāja īpašumā ilgāk par 60 mēnešiem, tomēr nav bijis viņa deklarētā dzīvesvieta vismaz 12 mēnešus līdz atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai.

Vienlaikus konstatēts, ka nekustamā īpašuma atsavināšanas cena Ls 101 203,2 pārsniedza iegādes vērtību Ls 67 454,48, kā rezultātā ir konstatējams ar nodokli apliekamais ienākums no kapitāla pieauguma Ls 33 749,3, ko nodokļu maksātājs nav deklarējis un no kura nav samaksājis IIN.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2014.gada 14.maija lēmumu Nr.23.12/L-470 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) *(lietas 36. – 45. lapa)* /pers. D/ aprēķināti un iemaksai budžetā noteikti 11 406,18 *euro*, no tiem: IIN 7 203,15 *euro*, soda nauda 1080,47 *euro* un nokavējuma nauda 3 122,56 *euro*.

Pieteicējs sākotnējo lēmumu apstrīdēja.

Ar VID 2015.gada 2.februāra lēmumu Nr.22.10/L-4001 (turpmāk – lēmums) (*lietas 10. – 27.lapa*):

1) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums daļā par iemaksai budžetā noteikto INN 1 999,45 *euro*, soda naudu 599,84 *euro* un nokavējuma naudu 866,76 *euro*;

2) atcelts sākotnējais lēmums daļā par iemaksai budžetā noteikto IIN 5203,7 *euro*, soda naudu 480,63 *euro* un nokavējuma naudu 2255,8 *euro*.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Lietā ir strīds par auditā noteikto nekustamā īpašuma iegādes un tajā veikto ieguldījumu tā turēšanas laikā vērtību (izņemot daļā par nekustamā īpašuma iegādei saņemto aizdevumu samaksāto kredītprocentu summu, par īpašuma tiesību nostiprināšanu samaksāto valsts un kancelejas nodevu summu un nekustamajā īpašumā veikto ieguldījumu vērtību 3 478,63 Ls), kā arī tā atsavināšanas cenu.

[1.2] Auditā netika atzīta ieguldījumu summa par Ls 1 338, kas saistīta ar mēbeļu (izņemot iebūvētās) iegādi, un izdevumi, kas saistīti ar darījumiem ar /pers. H/ (darījuma summa Ls 1 163) un /pers. I/ (darījuma summa Ls 9 400).

Tā kā kustamā manta neveido ieguldījumu nekustamajā īpašumā tādā nozīmē, ka uzlabo vai atjauno to, mainot tā vērtību, un turklāt kustamā manta

kā personīgais īpašums likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.^{2} punkta izpratnē ir nošķirams kā atsevišķs ienākuma avots, tad VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti nav iekļāvusi attiecīgos mēbeļu (izņemot iebūvētās) iegādes izdevumus nekustamajā īpašumā veikto ieguldījumu vērtībā.

[1.3] Tāmēs norādītā informācija par 2007.gadā veikto darbu apjomu nekustamajā īpašumā neatbilst /pers. D/ 2014.gada 10.marta sākumsarunas protokolā norādītajai informācijai, ka /pers. I/ izbūvēja starpsienu, kā arī veica krāsošanas darbus.

No /pers. D/ un /pers. I/ noslēgtā uzņēmuma līguma konstatējams, ka /pers. I/ par saviem līdzekļiem bija jānodrošina nekustamā īpašuma remontam nepieciešamos materiālus. /pers. I/ nav deklarējies kā saimnieciskās darbības veicējs, un VID rīcībā nav datu par /pers. I/ nodarbinātību un ienākumu līmeni vērtējamajā gadā, līdz ar to ir apšaubāma /pers. I/ spēja no saviem līdzekļiem segt ar attiecīgā pakalpojuma sniegšanu saistītos izdevumus par materiāliem un mehānismiem Ls 4 981 apmērā.

/pers. D/ /pers. I/ maksājumus veicis 2007.gada 9.jūnijā, 16. un 19.jūlijā, 23.oktobrī, 6., 12. un 17.decembrī, kas neatbilst pušu starpā nolīgtajam daļā par to, ka norēķini pušu starpā ir veicami pēc pieņemšanas – nodošanas aktu parakstīšanas. Pieņemšanas – nodošanas akti datēti ar 2007.gada 26.jūliju, 14.novembri un 2008.gada 1.februāri.

Tādējādi visi norēķini pušu starpā tika veikti pirms attiecīgo pieņemšanas – nodošanas aktu parakstīšanas un turklāt ir pretrunā ar pušu nolīgto remontdarbu veikšanas termiņu – saskaņā ar uzņēmuma līguma 2.2.apakšpunktu uzņēmējam ir pienākums remontdarbus izpildīt līdz 2007.gada 22.augustam.

[1.4] Izvērtējot /pers. D/ /pers. I/ veiktos maksājumus atbilstoši to mērķim, lēmumā secināts, ka darījumu attiecības pušu starpā 2006. un 2007.gadā pastāvēja saistībā ar dzīvojamo māju celtniecības darbiem. Pārskaitījumi tika veikti nepārtraukti un secīgi, no kā secināms, ka tādā veidā ir norisinājušies arī attiecīgie darbi. Pie šādiem apstākļiem ir apšaubāma iespēja /pers. I/ vienlaikus ar dzīvojamo māju celtniecību būt iesaistītam arī /pers. D/ dzīvokļa remontā.

[1.5] Salīdzinot VID iesniegto bankas pārskaitījumu izdrukās norādīto maksājuma mērķus ar /pers. D/ darījumu ar /pers. I/ apliecināšanai iesniegtajās tāmēs norādīto, atbilstības nav konstatējamas nedz pēc summām, nedz pēc pamatojuma. Veidojas priekšstats, ka attiecīgie maksājumi, kas atbilstoši /pers. D/ paskaidrojumiem apliecina darījumus ar /pers. I/ dzīvokļa /adrese A/ remonta ietvaros, ir izrauti no citu minēto personu starpā notikuši darījumu konteksta.

[1.6] Ir identificējamas neatbilstības starp nodokļu maksātāja 2014.gada 30.oktobra paskaidrojumam pievienotajā aprēķinā uzskaitīto un faktiski iesniegto dokumentu apjomu, kas novedis pie kļūdām budžetā maksājamā nodokļa aprēķinā un tādējādi ir novēršams, kā arī konstatējamas dažas neprecizitātes attiecībā uz darījumu vērtību norādīšanu attiecīgajā aprēķinā salīdzinājumā ar darījuma dokumentiem.

[1.7] Attiecībā uz nekustamā īpašuma atsavināšanas cenas noteikšanu lēmumā konstatēts, ka nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtība auditā noteikta korekti, t.i., Ls 101 203,2.

[2] 2015.gada 10.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja /pers. D/ pieteikums par lēmuma atcelšanu daļā.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] VID ģenerāldirektors ir pieļāvis tiesiskās paļāvības principa, labas pārvaldības principa un privātpersonas tiesību ievērošanas principa pārkāpumus.

VID ģenerāldirektors 2014.gada 17.jūlijā pieņēma lēmumu, ar kuru pieteicēja sūdzības izskatīšanas termiņš tika pagarināts līdz 2014.gada 17.oktobrim. Savukārt lēmums ir ticis pieņemts tikai 2015.gada 2.februārī, t.i. vairāk kā septiņus mēnešus pēc sūdzības iesniegšanas un vairāk kā trīs mēnešus pēc pašu noteiktā pagarinātā termiņa.

Lēmumā nav norādīti nekādi objektīvi iemesli, kuru dēļ nav bijusi iespējama iesnieguma savlaicīga izskatīšana.

[2.2] Dzīvoklis tika nopirkts ar nepabeigtu iekšējo apdari, tūlīt pēc iegādes tika veikts remonts.

Savukārt 2007.gadā tika pasūtīti citi darbi: starpsienas izbūve starp virtuvi un guļamistabu, terases remonts, ka arī citi sīki remontdarbi. Šo darbu veikšanai tika piesaistīts /pers. I/, ar kuru tika noslēgt uzņēmuma līgums.

/pers. I/ spiediena dēļ maksājumi faktiski tika veikti avansā pirms darbu nodošanas. Arī darbu izpildes galējais termiņš tika nokavēts.

Tā kā visi maksājumi /pers. I/ tika veikti ar bankas pārskaitījumiem, pieteicējs uzskatīja, ka /pers. I/ savus nodokļu maksājumus kārto patstāvīgi, tāpēc netika pieprasīts uzrādīt apliecinājumu, ka /pers. I/ būtu reģistrējies kā saimnieciskās darbības veicējs.

VID lēmumā nav ņēmis vērā /pers. I/ 2014.gada 10.maija paskaidrojumus, kuros viņš ir apstiprinājis remontdarbu veikšanu dzīvoklī 2007.gadā, ko apliecina uzņēmuma līgums, darbu pieņemšanas akti, tāmes un bankas pārskaitījumi par summu Ls 9 400.

Jāņem vērā, ka dokumenti ir parakstīti dažādos apstākļos, tajā skaitā celtniecības objektos, kā arī dažādos /pers. I/ fiziskajos un psiholoģiskajos stāvokļos, tāpēc /pers. I/ paraksti uz līgumiem, tāmēm un aktiem nav identiski.

Līdz ar to ir atzīstams, ka VID nepamatoti nekustamajā īpašumā veikto ieguldījumu vērtībā nav iekļāvusi 2007. – 2008.gadā veikto remontdarbu vērtību – Ls 9 400.

[2.3] VID ģenerāldirektors nav ņēmis vērā, ka ar pircēju /pers. K/ noslēgtā līguma 1.3.punktā noteikts, ka nekustamais īpašums tika atsavināts kā lietu kopība. Lietu kopības sastāvā ietilpstošās kustamās mantas sastāvu un novērtējumu līgumslēdzēji fiksējuši 2011.gada 9.novembrī parakstītajā pieņemšanas – nodošanas aktā.

Tādējādi VID ģenerāldirektors nepamatoti nav samazinājis nekustamā īpašuma pārdošanas cenu par lietu kopības sastāvā ietilpstošās kustamās mantas vērtību – Ls 12 342,35.

[3] 2015.gada 13.aprīlī saņemtajos rakstveida paskaidrojumos VID pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu, pamatojoties uz lēmumā

minētajiem argumentiem.

Rakstveida paskaidrojumā papildus VID norāda, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā norādītie argumenti ir izskatīti un objektīvi izvērtēti, ka rezultātā izdots administratīvais akts, kas nav nelabvēlīgāks nekā apstrīdētais. Līdz ar to lietā nav konstatējams, ka lēmuma izdošanas termiņa nokavējums būtu saistīts ar nodokļu maksātājam vēl nelabvēlīgāka lēmuma pieņemšanu vai būtu tam radījis šķēršļus vērsties tiesā, noteiktajā termiņā nesaņemot lēmumu. Termiņa neievērošana lēmuma izdošana pieteicēja administratīvajā lietā nav ietekmējusi lēmuma tiesiskumu pēc būtības, proti, tā saturu attiecībā uz pieteicēju.

[4] Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzturēja. Papildus norādīja, ka nodokļa aprēķinā vērā ir ņemama īpašuma vērtība, cena un veiktie ieguldījumi. Nav strīda par dzīvokļa iegādes vērtību – Ls 88 232,11. Strīds ir par no VID puses neatzītiem ieguldījumiem Ls 11 902 apmērā, tajā skaitā par /pers. I/ remontdarbiem. Norādīja, ka VID tika iesniegti pierādījumi par /pers. I/ paveiktajiem darbiem. Pieņemšanas akti Nr.1 – Nr.3 pierāda, ka darbi tika paveikti, pieņemti. Arī remontdarbu tāmes pierāda, kā veidojās summa Ls 3400. Kā pierādījumi kalpo arī maksājuma dokumenti. Pieteicēja pārstāvis uzsvēra, ka dzīvokļa pārdošanas cena ir samazināma par mantas cenu. Lietu kopībā ietilpst gan kustamās lietas, gan nekustamās. Faktu, ka dzīvoklis ir pārdots kopā ar mantu, apliecina pieņemšanas nodošanas akti un liecinieces /pers. M/ liecība.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja lēmumā un paskaidrojumā minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka lietā ir strīds par līgumu ar /pers. I/ par dzīvokļa remontu. Ir apšaubāms fakts, ka /pers. I/ ir veicis dzīvokļa remontu. Lietā esošie pierādījumi kopā ar lieciniečiu liecībām ir pietiekami, lai secinātu, ka remontdarbi nav veikti tādā apmērā un veidā, kā norādīts dokumentos. Attiecībā par kustamo mantu paskaidro, ka tā neveido ieguldījumus nekustamajā īpašumā, tādēļ izdevumi par mēbeļu iegādi nav iekļaujami nekustamā īpašuma pirkuma vērtībā.

[6] Tiesas sēdē tika nopratinātas liecinieces /pers. M/ un /pers. N/.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un tiesas sēdē procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Pieteicējs norāda uz procesuālu pārkāpumu – lēmums ir ticis pieņemts tikai 2015.gada 2.februārī, t.i., vairāk kā septiņus mēnešus pēc sūdzības iesniegšanas un vairāk kā trīs mēnešus pēc pašu noteiktā pagarinātā termiņa.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.panta ceturto daļu VID izskata iesniegumu un pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors to var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par četriem mēnešiem no apstrīdēšanas iesnieguma saņemšanas dienas.

Pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumu VID iesniedzis 2014.gada 17.jūnijā. Tādējādi apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas termiņš konkrētajā gadījumā bija 2014.gada 17.jūlijs. Ar VID ģenerāldirektores 2014.gada 17.jūlija lēmumu Nr.22.10/L-18063 /pers. D/ sūdzības izskatīšanas termiņš pagarināts līdz 2014.gada 17.oktobrim. Tādējādi, kā to pamatoti norāda pieteicēja, lēmums par apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanu bija jāpieņem līdz 2014.gada 17.oktobrim.

Savukārt lēmums pieņemts 2015.gada 2.februārī, t.i., par vairākiem mēnešiem pārkāpjot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.panta ceturtajā daļā noteikto termiņu. Tādējādi apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas termiņa nokavējums ir atzīstams par procesuālu pārkāpumu.

Tomēr „procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu *(sal. Senāta sprieduma lietā Nr.SKA-386/2006 7. un 8.punkts)*.

Ja augstāka iestāde uz administratīvā akta apstrīdēšanas iesniegumu noteiktajā termiņā nereaģē, uzskatāms, ka persona ir ievērojusi lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtību un tai atbilstoši Administratīvā procesa likuma 188.panta piektajai daļai viena gada laikā ir tiesības vērsties tiesā ar pieteikumu. Ja augstāka iestāde noteiktā termiņā nav reaģējusi (respektīvi, nav izskatījusi personas iesniegumu), atzīstams, ka valsts pārvalde ir atteikusies no iespējas labot savas kļūdas, savukārt persona no savas puses ir izdarījusi visu iespējamo, lai lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtība tiktu izmantota.

Tādējādi apstrīdēšanas iesnieguma neizskatīšana noteiktajā termiņā pati par sevi nepadara administratīvo aktu par spēkā neesošu vai prettiesisku. Apstāklis, ka iestāde nepamatoti ir kavējusies ar lēmuma pieņemšanu, var tikt vērtēts vienīgi no aspekta, vai tādējādi pieteicējai ir pieņemts nelabvēlīgāks lēmums, kāds tas varētu būt, pieņemot to noteiktā termiņā.

Konkrētajos apstākļos tiesa nekonstatē, ka minētais procesuālais pārkāpums būtu negatīvi ietekmējis lēmuma saturu. Gluži pretēji, ar pārsūdzēto lēmumu daļā atcelts sākotnējais nelabvēlīgais lēmums, tāpēc pārsūdzētais lēmums pieteicējam ir labvēlīgāks. Tāpēc šā iemesla dēļ lēmums nav atzīstams par prettiesisku.

[9] 2011.gada 16.augustā pieteicējs atsavinājis nekustamo īpašumu /adrese A/.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} pantā (*tiesību normas izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā nekustamā īpašuma atsavināšanas brīdī*) noteikts, kā nosakāms ienākums no kapitāla.

Minētā panta pirmā daļa noteic, ka kapitāla pieaugumu nosaka, no kapitāla aktīvu atsavināšanas cenas atņemot iegādes vērtību un kapitāla aktīvā veikto ieguldījumu vērtību kapitāla aktīva turēšanas laikā.

Šā panta otrās daļas 4.punkts noteic, ka kapitāla aktīvi ir nekustamais īpašums (ieskaitot nekustamā īpašuma iegūšanas tiesības), savukārt trešā daļa noteic, ka panta pirmajā daļā noteiktais ienākums no kapitāla aktīvu atsavināšanas ietver arī ienākumus no darījumiem, kas vērsti uz kapitāla aktīvu iegūšanas tiesību atsavināšanu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka vispārīgi ienākums no kapitāla (starpība starp kapitāla aktīvu atsavināšanas cenu un iegādes vērtību, kā arī kapitāla aktīvā veikto ieguldījumu vērtību) ir apliekams ar nodokli. Kapitāla aktīvs tostarp ir nekustamais īpašums.

Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 33.punktam gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti ienākumi no nekustamā īpašuma atsavināšanas, kas maksātāja īpašumā (no dienas, kad attiecīgais nekustamais īpašums reģistrēts zemesgrāmatā) ir ilgāk par 60 mēnešiem un vismaz 12 mēnešus līdz atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai ir personas deklarētā dzīvesvieta (kas nav deklarēta kā maksātāja papildus adrese).

Lietā nav strīda, ka nekustamais /adrese/, bija pieteicēja īpašumā vairāk par 60 mēnešiem, taču nav izpildījies otrs nosacījums attiecībā uz deklarēto dzīvesvietu 12 mēnešus. Līdz ar to secināms, ka pieteicējam bija pienākums maksāt nodokli no kapitāla pieauguma.

Lietā ir strīds par īpašumā tā turēšanas laikā veikto ieguldījumu vērtību – izdevumiem, kas saistīti ar /pers. I/ veiktajiem remontdarbiem (darījuma summa Ls 9 400), kā arī nekustamā īpašuma atsavināšanas cenu.

[10] Pieteicējs paskaidrojis, ka 2007.gadā dzīvoklī ir veikti dažādi remontdarbi, uzlabojumi, tos ir veicis /pers. I/. Pieteicējs ir iesniedzis virkni dokumentus, kas viņa ieskatā pierāda nekustamajā īpašumā veikto ieguldījumu vērtību, tostarp 2017.gada 4.jūnija uzņēmuma līgumu par remontdarbu veikšanu ar /pers. I/, darbu pieņemšanas – nodošanas aktus, banku kontu izrakstus, tāmes.

VID lēmumā apstrīdējis /pers. I/ spēju veikt remontdarbus, kā arī remontdarbu esamību 2007.gadā. Tādējādi tiesai ir jāpārbauda, vai VID ir pamatoti apšaubījis to, ka /pers. I/ 2007.gadā faktiski nav veicis remontdarbus pieteicēja nekustamajā īpašumā /adrese/.

[11] Lai arī lietā nav strīda, ka pieteicējs VID ir iesniedzis dokumentus, kas formāli apliecina /pers. I/ faktisko iesaisti remontdarbu veikšanā un remontdarbu vērtību, attaisnojuma dokumenti ir tikai viens no pierādījumiem, kas apstiprina darījuma esamību. Pierādījumu novērtēšanas principus ietver Administratīvā procesa likuma 154.pants, proti, tiesai pierādījumi ir jānovērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Turklāt pierādījumi ir jāvērtē to kopumā *(Augstākās tiesas 2010.gada 8.jūlija lēmums lietā SKA-706/2010)*.

[12] Tiesas sēdē tika uzklausītas liecinieces /pers. M/ un /pers. N/. Lai arī liecinieces tiesas sēdē apstiprināja pieteicēja apgalvoto par remontdarbu veikšanu 2007.gadā un tā izmaksām, viņu liecības vērtējamas kritiski.

/pers. N/ ir pieteicēja dzīvesbiedre, savukārt /pers. M/ ir pieteicēja dzīvesbiedres māte, tādēļ pastāv šaubas, ka liecinieces varētu būt ieinteresētas pieteicējam labvēlīgu liecību sniegšanā.

/pers. M/ liecināja, ka bieži remontdarbu laikā uzturējās dzīvoklī, viņai bija uzdevums strādniekus ielaist dzīvoklī, sēdēja klāt remontdarbu laikā *(lietas 2.sējuma 98.lapa),* kamēr /pers. N/ liecināja, ka kādreiz viņa bija klāt remontdarbu laikā, bet kādreiz strādnieki dzīvoklī strādāja vieni paši, durvis atslēdza pats /pers. I/ *(lietas 2.sējuma 112.lapa)*. Neskatoties uz minēto, /pers. M/ nespēja identificēt cilvēkus, kas dzīvoklī strādāja, nevarēja apliecināt, vai dzīvoklī strādāja tieši /pers. I/.

/pers. M/ liecināja, ka vienlaikus dzīvoklī strādāja divi – trīs cilvēki, bet /pers. N/ liecināja, ka katru dienu strādājuši divi cilvēki. Tātad lieciniečuliecības satur būtiskas pretrunas.

Lieciniečuliecības ir arī pretrunā lietā konstatētajiem faktiem. Piemēram, /pers. N/ liecināja, ka remonts tika veikts ziemā – divus mēnešus bez pārtraukuma, kamēr no lietā iesniegtā uzņēmuma līguma izriet, ka /pers. I/ remontdarbi bija jāpabeidz līdz 2007.gada 22.augustam *(lietas 1.sējuma 140.lapa).* /pers. M/ liecināja, ka viņai bija uzdevums strādniekus ielaist dzīvoklī, sēdēja klāt remontdarbu veikšanas laikā, kamēr no līguma 3.1.punkta izriet, ka pasūtītājs /pers. D/ šā līguma parakstīšanas dienā ir nodevis dzīvokļa atslēgas /pers. I/ (*lietas 1.sējuma 141.lapa).* Tātad atbilstoši līgumam /pers. I/ bija brīva piekļuve dzīvoklim.

[13] Uz tiesas sēdi kā liecinieks tika izsaukts arī /pers. I/. Tomēr, neskatoties uz tiesas piemērotajiem piespiedu līdzekļiem, /pers. I/ uz tiesas sēdi neieradās, kā arī neinformēja tiesu par neierašanās iemesliem. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis tiesu informēja, ka /pers. I/ neatrodas Latvijā. Tātad secināms, ka pieteicējam ir sakari ar /pers. I/, un arī viņš no savas puses kā ieinteresētā persona varēja izdarīt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu /pers. I/ ierašanos uz tiesas sēdi. Tā kā /pers. I/ vispār nereaģēja uz tiesas aicinājumu, tiesas ieskatā šāda rīcība liecina par to, ka viņš nespēj sniegt detalizētu informāciju par darījumu faktiskajiem apstākļiem, vai nevēlas liecināt par veidu, kā tika noformēti attaisnojuma dokumenti starp viņu un pieteicēju.

Ņemot vērā, ka /pers. I/ liecības nebija iespējams uzklausīt, savukārt ne pieteicējs, ne liecinieces nav spējušas identificēt personas (/pers. I/ brigādi), kas reāli veikušas remontdarbus, lietā nav identificējamas personas, ka faktiski 2007.gadā veikušas attaisnojuma dokumentos norādītos remontdarbus nekustamajā īpašumā /adrese/. Līdz ar to minēto darbu veikšana ir apšaubāma.

[14] Par to, ka ir pamats apšaubīt /pers. I/ veiktos remontdarbus un viņam samaksāto summu Ls 9 400, papildus liecina vēl šādi fakti:

[14.1] Audita sākumsarunas protokolā 2014.gada 10.martā pieteicējs paskaidrojis, ka /pers. I/ veica renovācijas darbus, starpsienu un krāsošanas darbus *(lietas 1.sējuma 51.lapa).* Nav sniegta informācija par remontdarbos iztērēto naudas summu, nekas nav minēts par tāmēs atspoguļotajiem darbiem – flīžu demontāžu, flīzēšanu, balkona remontu, radiatoru nomaiņu, palodzes maiņu u.c. Tātad tāmēs norādīto darbu apjoms neatbilst audita

sākumsarunas protokolā norādītajam.

[14.2] No /pers. D/ un /pers. I/ noslēgtā uzņēmuma līguma konstatējams, ka /pers. I/ par saviem līdzekļiem bija jānodrošina nekustamā īpašuma remontam nepieciešamie materiāli – no līguma izriet, ka avansā /pers. I/ ir samaksāti tikai Ls 1500 *(lietas 1.sējuma 141.lapa).* Ir apšaubāma /pers. I/ spēja un interese no saviem līdzekļiem segt ar attiecīgā pakalpojuma sniegšanu saistītos izdevumus par materiāliem un mehānismiem Ls 4 981 apmērā. Šāda situācija nav pakļauta nekādiem loģikas likumiem.

[14.3] Atbilstoši uzņēmuma līguma nosacījumiem pārējā naudas summa /pers. I/ tiek samaksāta 40 dienu laikā pēc veikto darbu pieņemšanas – nodošanas akta parakstīšanas brīža *(lietas 1.sējuma 141.lapa).* Darbu pieņemšanas – nodošanas akti parakstīti 2007.gada 26.jūlijā, 14.novembrī, 2008.gada 1.februārī *(lietas 1.sējuma 157.-162.lapa).* Tātad atbilstoši uzņēmuma līguma nosacījumiem atlikusī naudas summa /pers. I/ bija maksājama 40 dienu laikā no 2008.gada 1.februāra.

Lietā pievienotās /pers. I/ kontu izdrukas pierāda, ka /pers. D/ /pers. I/ maksājumus veicis 2007.gada 9.jūnijā, 16. un 19.jūlijā, 23.oktobrī, 6., 12. un 17.decembrī *(lietas 1.sējuma 143. – 149.lapa).* Tātad veiktie maksājumi neatbilst pušu starpā nolīgtajam līgumam daļā par to, ka norēķini pušu starpā ir veicami pēc pieņemšanas – nodošanas aktu parakstīšanas. Līdz ar to iesniegtie pierādījumi ir pretrunā viens ar otru, kā arī nav saprotams, kāpēc pieteicējs ir norēķinājies ar /pers. I/, pirms vēl bija pabeigti plānotie remontdarbi.

[14.4] No lietas materiāliem izriet, ka pušu starpā 2006. un 2007.gadā pastāvēja darījumu attiecības saistībā ar pieteicēja dzīvojamās mājas celtniecības darbiem. Kā tiesas sēdē apliecināja pieteicēja dzīvesbiedre /pers. N/, vīrs būvēja māju kopā ar /pers. I/, vīrs izdomāja, ka /pers. I/ var palīdzēt ar saviem cilvēkiem *(lietas 2.sējuma 111., 112.lapa otra puse).*

Pieteicēja kontu izdrukas pierāda, ka pārskaitījumi /pers. I/ tika veikti nepārtraukti un secīgi, līdz ar to pastāv pamatotas aizdomas, ka minēti maksājumi /pers. I/ tika veikti saistībā ar mājas celtniecību. Kā pamatoti norāda VID, ir apšaubāma iespēja /pers. I/ vienlaikus ar dzīvojamā mājas celtniecību būt iesaistītam arī /pers. D/ dzīvokļa remontā.

No minētā izriet, ka pieteicējs nav spējis pierādīt 2007.gadā nekustamajā īpašumā /adrese/, veikto uzlabojumu nepieciešamību un to izmaksas, savukārt lietā iegūtie pierādījumi un būtiskās pretrunas attaisnojuma dokumentos un liecinieču liecībās apstiprina VID secinājumu, ka /pers. I/ 2007.gadā faktiski nav veicis remontdarbus pieteicēja nekustamajā īpašumā /adrese/. Līdz ar to VID pamatoti nekustamajā īpašumā veikto ieguldījumu vērtībā nav iekļāvis izdevumus, kas saistīti ar /pers. I/ darījumiem ar pieteicēju.

[15] No lietas materiāliem konstatējams, ka nekustamais īpašums /adrese/, saskaņā ar 2011.gada 16.augusta pirkuma līgumu par Ls 101 203,20 atsavināts Krievijas pilsonim /pers. K/ *(lietas 2.sējuma 2. – 9.lapa).* Pieteicēja ieskatā dzīvokļa pārdošanas cena ir samazināma par pirkuma – pārdevuma līgumā paredzētās kustamās mantas cenu par kopējo summu Ls 12 342,35 *(lietas 1.sējuma 164.lapa),* jo lietu kopībā ietilpst arī kustamās lietas. Tomēr tiesa secina, ka pieteicēja arguments nav pamatots. Tiesa norāda turpmāk minēto.

Lai arī lietā nav strīda, ka īpašums tika atsavināts kā lietu kopība, pirkuma līgumā tā nav definēta un nav norādīta mantas vērtība.

Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta 5.^{1} daļu veiktais ieguldījums nekustamajā īpašumā tā turēšanas laikā ir dokumentāri pierādāmi izdevumi, kas saistīti ar nekustamā īpašuma uzlabošanu un atjaunošanu, ja tie veikti pēc 1993.gada 31.decembra, un šie izdevumi nav atzīti nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības izmaksās ne pamatlīdzekļu nolietojuma veidā, ne kārtējos izdevumos. Tātad no minētās normas izriet, ka izdevumi ir uzskatāmi par ieguldījumu tikai gadījumā, ja to rezultātā nekustamais īpašums tiek uzlabots vai atjaunots.

Nav šaubu, ka kustamā manta neveido ieguldījumus nekustamajā īpašumā tādā veidā, ka to uzlabo vai atjauno, mainot tā vērtību. Tādējādi izdevumi par mēbeļu iegādi (izņemot iebūvējamo) nav iekļaujami nekustamā īpašuma pirkuma vērtībā.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt VID lēmumā noteikto nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtību Ls 101 203,2, tiesa matemātiskas kļūdas aprēķinos nekonstatē.

[16] Lietā nav strīda par nekustamā īpašuma iegādes vērtību, kas sastāda Ls 88 232,11. Tā kā nekustamā īpašuma atsavināšanas summa sastāda Ls 101 203,20, atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta un 15.panta 3.^{1} daļas nosacījumiem pieteicējam saglabājas pienākums maksāt nodokli 15 procentu apmērā no kapitāla pieauguma no nekustamā īpašuma atsavināšanas. Līdz ar to lēmumā pamatoti noteikts pieteicēja pienākums maksāt nodokli no kapitāla pieauguma 1999,45 *euro* apmērā. Tiesa matemātiskas kļūdas aprēķinos nekonstatē.

[17] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa noteic, ka par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

Atbilstoši minētā likuma 32.panta otrajai daļai par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru un uzliek soda naudu.

Minētā likuma 32.panta piektajā daļā noteikts, ka par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrā daļa noteic, ka nodokļu administrācija aprēķina nokavējuma naudu – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 % par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri. Savukārt tā paša likuma

1.panta 22.punkts noteic, ka nokavējuma nauda ir procentu maksājums par nodokļu samaksas termiņa nokavējumu.

No lēmuma secināms, ka pieteicējam papildus nomaksai budžetā aprēķināta IIN soda nauda 599,84 *euro* un nokavējuma nauda 866,76 *euro* apmērā. Pamatojoties uz minētajām tiesību normām un konstatētajiem faktiem, tiesa VID aprēķināto nokavējuma un soda naudu atzīst par pamatotu.

[18] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lēmums ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 2.februāra lēmuma Nr.22.10/L-4001 atcelšanu daļā par iemaksai budžetā noteikto IIN 1999,45 *euro*, soda naudu 599,84 *euro* un nokavējuma naudu 866,76 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Hāzenfuse